

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואם איתא, משום הבערה לא מחייב, דהא איחייב ליה משום בשולן											⚡	כב.
אפיק הבערה ועייל גיד הנשה של נבילה.											⚡	כב.
לוקה שתים על אכילתו ושלוש על בשולו	והתני ר' חייא:										⚡	כב.
ואי איתא, שלש על אכילתו הוא חייב											⚡	כב.
אלא, אפיק הבערה ועייל עצי אשירה, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ג) ולא ידבק בידך וגו'.											⚡	כב.
ולילקי נמי משום (דברים ז') לא תביא תועבה אל ביתך	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:										⚡	כב.
אלא הכא במאי עסקינן - כגון שבישלו בעצי הקדש, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ב) ואשריהם תשרפון באש (דברים י"ב) ולא תעשון כן לה' אלהיכם.	[רב אשי]										⚡	כב.
(סימן: שנבא"י שני"ז)											⚡	כב.
וליהשוב נמי הזורע בנחל איתן, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ"א) אשר לא יעבד בו ולא יזרע	מתקיף לה רב הושעיא:										⚡	כב.
וליהשוב נמי המוחק את השם בהליכתו, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ב) ואבדתם את שמם וגו' תעשון כן לה' אלהיכם	מתקיף לה רב חנניא:										⚡	כב.
וליהשוב נמי הקוצץ את בהרתו, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ"ד) השמר כנגע הצרעת	מתקיף לה ר' אבהו:										⚡	כב.
וליהשוב נמי המזיח החושן מעל האפוד והמסיר בדי ארון, ואזהרתיה מהכא: (שמות כ"ה) לא יסור, (שמות כ"ח) ולא יזח החושן	מתקיף לה אביי:										⚡	כב.
וליהשוב נמי החורש בעצי אשירה, ואזהרתיה מהכא: (דברים י"ג) ולא ידבק בידך מאומה וגו'	מתקיף לה רב אשי:										⚡	כב.
וליהשוב נמי הקוצץ אילנות טובות, ואזהרתיה מהכא: (דברים כ') כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות	מתקיף לה רבינא:										⚡	כב.
וליהשוב נמי כגון דאמר שבועה שלא אחרוש ביום טוב	רבי זעירא לרבי מני:										⚡	כב.
התם לא קא חלה שבועה, מושבע ועומד מהר סיני הוא.	[רבי מני]										!	כב.
כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט, דמגו דחלה עליה שבועה בחול, חלה עליה נמי ביו"ט	א"ל: [רבי זעירא]										⚡	כב.
מידי דאיתיה בשאליה לא קתני.	[רבי מני]										!	כב.
ולא? והרי הקדש											⚡	כב.
בבכור.											!	כב.
והרי נזיר											⚡	כב.
בנזיר שמשון.											!	כב.
נזיר שמשון בר איטמיי למתים הוא?											⚡	כב.
אלא, האי תנא איסור כולל לית ליה.											!	כב.
המרביע שור פסולי המוקדשים - לוקה שנים.	רבי הושעיא:										⚡	כב.
המנהיג בשור פסולי המוקדשים - לוקה, שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים.	רבי יצחק:										⚡	כב.
כמה מלקין אותו? ארבעים חסר אחת, שנא': (דברים כ"ה) במספר ארבעים, מנין שהוא סמוך לארבעים	[רבנן]										⚡	כב.
ארבעים שלימות הוא לוקה. והיכן הוא לוקה את היתירה? בין כתפיו.	רבי יהודה:										⚡	כב.
אין אומדין אותו אלא במכות ראויות להשתלש.											⚡	כב.
אמדהו לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמדו שאין יכול לקבל ארבעים - פטור.											⚡	כב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמדוהו לקבל שמונה עשרה, ומשלקה אמדו שיכול הוא לקבל ארבעים - פטור.												■	כב:
מ"ט?												^	כב:
אי כתיב ארבעים במספר, הוה אמינא ארבעים במניינא, השתא דכתיב במספר ארבעים, מנין שהוא סוכם את הארבעים.												!	כב:
כמה טפשיאי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה, דאילו בס"ת כתיב ארבעים, ואתו רבנן בצרו חדא.	רבא:											■	כב:
ארבעים שלימות וכו'.	רבי יהודה:											■	כב:
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: (זכריה י"ג) מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכתי בית מאהבי.	רבי יצחק:											■	כב:
ורבנן?												♣	כב:
ההוא בתינוקות של בית רבן הוא דכתיב.	[רבנן]											!	כב:
אין אומדין אלא במכות הראויות וכו'.												■	כב:
לקה אין, לא לקה לא												■	כב:
אמדוהו לקבל ארבעים, וחזרו ואמדו שאין יכול לקבל ארבעים - פטור אמדוהו לקבל שמונה עשרה, וחזרו ואמדוהו שיכול לקבל ארבעים - פטור	ורמינהו:											♣	כב:
לא קשיא: הא דאמדוהו ליומי, הא דאמדוהו למחר וליומא אחרא.	רב ששת:											!	כב:
עבר עבירה שיש בה שני לאוין, אמדוהו אומד אחד - לוקה ופטור, ואם לאו - לוקה ומתרפא וחוזר ולוקה.												■	כב:
אין אומדין אומד אחד לשני לאוין	והתניא:											♣	כב:
לא קשיא: הא דאמדוהו לארבעים וחדא, הא דאמדוהו לארבעים ותרתי.	רב ששת:											!	כב:
כיצד מלקין אותו? כופה שתי ידיו על העמוד הילך והילך, חזון הכנסת אוהו בבגדיו, אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו, עד שהוא מגלה את לבו, והאבן נתונה מאחריו												■	כב:
חזון הכנסת עומד עליו ורצועה בידו של עגל כפולה אחד לשנים ושנים לארבעה, ושתי רצועות של חמור עולות ויורדות בה, ידה טפה ורחבה טפה וראשה מגעת על פי כריסו.												■	כב:
ומכה אותו שלישי מלפניו ושתי ידות מלאחריו.												■	כב:
ואינו מכה אותו לא עומד ולא יושב אלא מוטה, שנאמר: (דברים כ"ה) והפילו השופט.												■	כב:
והמכה - מכה בידו אחת בכל כחו, והקורא - קורא: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות וגו' והפלא ה' את מכותך ואת מכות וגו', וחוזר לתחלת המקרא, (דברים כ"ט) ושמרתם את דברי הברית הזאת וגו', וחזרתם (תהלים ע"ה) והוא רחום יכפר עון וגו', וחוזר לתחלת המקרא.												■	כב:
ואם מת תחת ידו - פטור.												■	כב:
הוסיף לו עוד רצועה אחת ומת - הרי זה גולה על ידו.												■	כב:
נתקלקל בין בריעי בין במים - פטור	[ת"ק]											◆	כב:
האיש בריעי והאשה במים.	רבי יהודה:											◆	כב: